

Longzhou, Guangxiprovinnsen, Kina
Den 30:e december, 2008

tomas.stenback@gmail.com

rachel.stenback@gmail.com

Kinesiskt telefonnr: +86-771-8831030

Vårt Sverigenr: 018-4951537

Nya videos på hemsidan: <http://kina.e455.se>

Kära vänner, 你们好!

Vi hoppas att ni har haft en fin jul! Eftersom vi bara hade två dagar ledigt under julen, och eftersom skolan överraskade oss med en stor och färggrann julgran, bestämde vi oss för att stanna hemma i vår lägenhet i Longzhou. Julafton spenderade vi genom att ha en lugn och skön dag som kryddades med tacos och telefonsamtal till våra familjer i Sverige och USA. Många studenter tittade också in under julhelgen med små juklappar och julkort. Även om vi hade en väldigt mysig och fin jul så känns avstånden till våra familjer betydligt längre under jul än annars.

På juldagen besökte vi kyrkan och bevittnade deras julshow. Normalt brukar det vara ungefär 25 besökare under gudstjänsterna, men på juldagen var den lilla kyrksalen packad med en bit över 100 besökare. (På hemsidan finns en video från kvällen.) Kinesiska julshower är som en extremt kaotisk galen version av våra julshower hemma. De flesta av församlingens äldre tanter och barnen bar illröda tomteluvor, och några hade dagen till ära sminkat sig efter asiatisk teatermodell. (Till och med några av de äldre männen hade målat sina ansikten vita och målat på tjocka mörka ögonbryn! Vi såg senare att dessa män alla skulle uppträda med dans och sång, vilket till viss del förklarade deras målade ansikten.) Under tiden som människor uppträdde med dans och sång var församlingen allt annat än tyst! Barnen fortsatte att springa runt och människor i alla åldrar fortsatte att prata högljutt, och till och med prata i telefon. För första gången i Kina framförde jag en solosång, och jag är ganska säker på att ingen lyssnade! Men den kinesiska kyrkan verkar vara väldigt medveten om julens betydelse och vilken chans den har gett dem att nå ut till allmänheten. Som vi skrev förra året så kommer julen till Kina mer och mer för varje år genom alla affärer, och många människor vet att julen har något med kyrkan att göra och går av ren nyfikenhet dit. Över hela Kina hittar allt fler människor till kyrkan under julen, och det är väldigt intressant att uppleva detta på plats. Den unga pastorn, (bara 22 år) gav vår kyrka gav kvällen igenom små korta vittnesbörd på så pass enkel kinesiska att till och med vi kunde gissa oss till vad hon sa!

Innan vi gav våra slutliga tentor så studerade våra studenter julen både i och utanför klassrummet. Det har varit väldigt givande för oss och vi har pratat om allt från julberättelsen till dagens traditioner och seder. Vi visade också filmen "The Nativity Story" för de flesta av våra studenter. Studenterna blev ofta förvånade och rörda när de insåg att Jesus föddes under väldigt fattiga förhållanden, något som många av dem själva kan relatera till.

De senaste månaderna har vi försökt att besöka kyrkan så ofta som möjligt, och även om det är en liten enkel kyrka så har den en varm och välkomnande atmosfär. För några veckor sedan blev vi väldigt förvånade när pastorn plötsligt, mitt under sin predikan, svimmade och föll ihop på det hårda cementgolvet! Jag och några andra skyndade genast fram för att hjälpa till. Pastorns mamma och en äldre man tog emot vattenflaskan som jag gav dem, men sen tecknade de åt oss att gå och sätta oss. Inom några ögonblick stämde, till vår stora förvåning, församlingen upp i psalmsång, ackompanjerade av en församlingens midi-orgel i form av en kassettspelare! Det kändes surrealistiskt där vi satt och sjöng psalmer samtidigt som vi kunde se pastorns fötter sticka fram bakom predikstolen! Jag sa åt Tomas, "Jag hoppas att jag aldrig svimmar i klassrummet, studenterna kommer säkert att fortsätta studera utan mig!" Senare pratade vi med pastorn som tydligen hade kommit till kyrkan trots att hon hade feber.

Den här hösten har vi haft turen att kunna ta emot flera besök. I slutet av oktober kom Johan Hasselgren och Maria Schönning från Svenska kyrkan och i början av december kom två personer från Amity också hit. Det var två korta men väldigt roliga besök. I november kom Tomas föräldrar och min pappa hit tillsammans på sin första resa till Asien. Vi spenderade två händelserika veckor tillsammans (ni kan se en video på vår hemsida.) Tillsammans besökte vi de berömda och vackra risterasserna i norra Guangxi och vi besökte även Hanoi för andra gången. Här i Longzhou gästade de våra klasser vilket var väldigt uppskattat.

Förutom Nanning (som ligger tre timmar bort) så är Hanoi vår närmaste stad och vi har besökt staden två gånger under hösten. Även om det bara tar sex timmar för oss att ta oss till Hanoi, så är det väldigt annorlunda där jämfört med Kina. Den kinesiska trafiken bleknar i jämförelse med vad man ser i Vietnam! Under våra resor har vi aldrig sett en mer kaotisk stad än Hanoi. De smala gamla gatorna är packade med mopeder och motorcyklar och en och annan bil och alla tutar konstant! (Jag shopper helst

med öronproppar i...) Efter vårt första besök i Hanoi kändes det skönt att komma tillbaka hem till vårt organiserade, rena och avslappnade Kina igen!

Hanoi är en stad som sjuder av liv och rörelse vart man än tittar. Det är intressant att se dessa kulturella skillnader bara några timmar bort. Maten i Hanoi är ganska olik den kinesiska, trots att ris och grönsaker utgör basen, och språket är också helt annorlunda. Trots, eller kanske på grund av, allt kaos så är det väldigt roligt och spännande att besöka Hanoi. Det är speciellt roligt att ströva omkring i de gamla kvarteren och titta på den fransk-vietnamesiska arkitekturen, prova den spännande maten, uppleva

det sprudlande gatlivet och köpa lokala hantverk. Det finns även flera kulturella monument och museer i Hanoi, bland annat krigsmuséet som fokuserar på Vietnamkriget, eller Amerikakriget som de kallar det. Det är intressant och utbildande att besöka detta museum, men det känns också lite konstigt att se en ung modemedveten mamma uppmuntra sina unga barn att posera på en beslagtagn amerikansk stridsvagn för ett kort. Vietnam är definitivt ett vackert grönt, frodigt och intressant och spännande land som vi hoppas att vi kan besöka mer inom en snar framtid.

De senaste månaderna har vi försökt att hjälpa studenterna med att utveckla deras English Center. Innan Amity kom hit i december frågade vi om skolan kunde hjälpa till med att göra rummet bättre. Väggarna var smutsiga, gardinerna var trasiga och det mesta kändes gammalt och slitet. Vi blev väldigt imponerade när skolan inom loppet av mindre än en vecka hade åtgärdat allt detta. Nu är ena väggen målad med en ljuslila färg och de nya lila gardinerna har verkligen gett rummet nytt

liv. Studenterna som jobbar där har berättat att allt fler studenter kommer dit och detta är väldigt roligt att se. Den nya regeln med bara engelska i rummet har också gjort att det har blivit ett utmärkt ställe för studenterna att träna sin engelska. Vi hoppas fortfarande att vi ska kunna hjälpa mer, så om ni har några engelska ungdomsböcker liggande får ni gärna skicka dem till oss. (Adresslappar finns på vår hemsida.)

Några av er har skickat frimärken och vi vill passa på att skicka ett tack till er från våra oerhört tacksamma studenter. Vi har flera kvällar bjudit in studenter så att de har kunnat få med sig frimärken hem. Sist så frågade några av dem oss, "Hur kan ni ha så många frimärken åt oss?" och när vi berättade att det var våra vänner och bekanta som har

skickat dem till oss såg det ut som om de skulle börja gråta! Frimärkeskvällar och andra liknande kvällar, som till exempel våra matlagningskvällar, är utmärkta och trevliga sätt för oss att lära känna våra studenter bättre. Det är också bra tillfällen för mångkulturella utbyten eftersom många av dem tillhör olika minoritetsgrupper.

Vi är inte bara tacksamma för våra vänliga studenter, men också för våra kollegor. Millie och

Terrence, och Terrences fru, tillsammans med Jessica, Margaret and Megan är alla kinesiska kollegor som vi är tacksamma för att vi har träffat och lärt känna. Vi har bjudit över dem flera gånger och några gånger har Tomas även bjudit dem på sin snart berömda hemlagade pizza! Det har varit roligt att se dem äta med kniv och gaffel för första gången! Megan berättade nyligen att hon väntar barn. Hon och hennes man är väldigt glada och även om det bara gått drygt en månad, har hennes svärföräldrar redan flyttat den långa vägen hit för att ta hand om henne och så småningom också barnet. Även om det är väldigt vanligt för föräldrar att flytta hem till sina vuxna barn för att ta hand om deras barn blev vi ganska förvånade att att de kommer efter bara en månads graviditet! Flera har berättat för oss att detta sätt att leva i Kina, med barnets unga mamma och mammans svärmor under samma tak, ofta kan bli både svårt och slitsamt. I en kultur där det är så viktigt att man respekterar de äldre kan det faktum att svärmodern uppfostrar sitt barnbarn framför barnets mamma, visa på stora generationsklyftor, som dessutom kanske blir allt större i takt med Kinas snabbt utvecklande samhälle.

Terminen går nu mot sitt slut och skolan stänger nu snart ner för det årliga vinterlovet runt det kinesiska nyåret. Tomas och jag kommer att åka till Tibet i 10 dagar, det känns spännande och inspirerande. Sedan har vi två konferenser. På den första åker vi till Lanzhou i Gansu-provinsen för att träffa alla Amity-lärare (och förhoppningsvis några av våra gamla studenter). Sen åker vi hem några dagar för att packa om inför vår konferens i Filippinerna där vi kommer att träffa Svenska kyrkans utsända medarbetare i Asien. Vi avslutar sedan med att resa runt lite i Filippinerna innan vi återvänder hem till Longzhou.

Vi önskar er ett Gott och Välsignat Nytt år!

再见! (*Zaijian!* = Goodbye!)

Rachel & Tomas Stenback
Nanning Teachers College
125, Dushan Drive, Longzhou County
Chongzuo City, Guangxi 532400
China

